

Tôi thức dậy trong tình trạng ê ẩm hết mình mảy, lật chăn ra nhìn xuống dưới thấy cơ thể không còn một mảnh vải che thân nào cả.

- Cái số mình đúng là đen đủi hết chỗ nói.

Tôi tự an ủi bản thân như vậy rồi nhìn sang cái đồng hồ đặt bên cạnh, bây giờ đã là 8h tối rồi.

Lê bước chân trên dãy hành lang dài thượt, Ngụy Tà đúng là loại người chẳng biết tiếc tiền là gì, ngoài không gian riêng của hai anh em chúng tôi thì anh còn đổ một đồng tiền để xây cả phòng cho giúp việc trong nhà nữa.

Tôi tiếp tục đi và bất chợt đứng khựng lại trước cửa phòng của mình vì nghe thấy tiếng thở dốc kèm theo đó là tiếng rên rĩ theo nhịp.

Theo thói quen, tôi mở cửa vào và khung cảnh trước mắt cũng chẳng làm tôi bất ngờ mấy, chỉ là con sói già đang ăn thịt một chú cừu non bé nhỏ mà thôi.

SPONSORED CONTENT

Trị dứt trào ngược, ợ hơi. Diệt sạch khuẩn HP - an toàn tại nhà

Xem ngay cách hỗ trợ đẩy lùi nỗi lo do tai biến mạch máu não

- Hai người đang làm trò gì ở phòng tôi?

Trái ngược lại với sự xấu hổ cực độ của con bé kia, Nguy Tà vẫn bình thản và tiếp tục làm trò đồi bại ấy.

- Đã ai nói với em phép lịch sự tối thiểu là gõ cửa trước khi vào chưa?

Tôi cầm lấy điều khiển và tắt phụt cái điều hoà đang hoạt động hết công suất chỉ để phục vụ sự khoái cảm của hai con người kia.

- Vậy đã ai nói cho anh biết là đừng bao giờ làm trò không ra gì trên giường của người khác chưa?

Nguy Tà dừng ngay mọi hành động lại, khoảnh khắc khi thấy anh vứt cái chăn sang một bên và kéo con bé dậy một cách mạnh bạo là tôi biết số phận của mình sẽ đi về đâu rồi.

- Mặc quần áo rồi về đi, mai tôi nói chuyện với em sau.

Tôi biết, biết rất rõ, rằng ngoài tiền bạc và tình dục ra thì Nguy Tà chẳng cần thêm thứ gì nữa, anh ta là kiểu người bần cùng nhất của xã hội này.

- Tiền đây, em tự đi taxi về nhé.

Thật tội nghiệp, có lẽ con bé kia sẽ chẳng bao giờ biết đây sẽ là cuộc nói chuyện cuối cùng của nó với anh trai tôi.

- Còn em, anh sẽ xử tội em sau, giờ thì xuống ăn tối đi.

QUẢNG CÁO

Cô ấy sẽ nhớ bạn mãi mãi, chỉ cần dùng nó đêm nay!

Chỉ còn 15 suất cuối cùng nhận đồng hồ Rolex cao cấp (bản sao)

Đồng Hồ Bản Sao

Tâm trạng đâu mà ăn nữa, tôi đuổi Nguy Tà ra rồi dọn dẹp lại đồng hồ độ, thứ nước nhớt nháp dính trên ga giường làm tôi phát tởm.

Sau khi gần như là xong xuôi mọi thứ tôi mới bắt đầu xuống nhà và tìm lấy gói mì ăn tạm, đang loay hoay đun nước thì từ phía sau có một bàn tay vòng qua eo.

- Khá khen cho sự liều lĩnh lúc nãy của em.

Tôi khó chịu đẩy bàn tay ấy ra.

- Anh có thể làm bất cứ điều gì trong cái nhà này, nhưng riêng phòng em thì không bao giờ!!

- Ừ đúng, vì phòng của em chỉ là để cho anh thôi, em ghen à?

Tôi giết mình.

- Tại sao em phải ghen?

Tay của Ngụy Tà không yên phận mà vẫn lẩn mò khắp nơi trên cơ thể tôi.

- Đừng lo gì cả, anh có thể chơi đùa với mọi loại con gái trên thế giới này, nhưng trái tim anh chỉ là của em thôi.

Thú thực nghe anh trai của mình nói mấy câu này thì chẳng vui vẻ hay hứng thú gì đâu.

- Anh này....

- Sao?

Tôi ngập ngừng, nồi nước trên bếp tôi đã tắt ngóm từ bao giờ.

- Anh....buông tha cho em có được không?

Ngụy Tà buông tay, giọng hầm hè.

- Không.

Thấy tôi không nói gì nên anh tiếp tục làm tới.

- Trên thế giới này ngoài anh với em ra thì chẳng ai biết chúng ta là anh em ruột đầu, cùng lắm thì người ta cũng nghĩ mình là bạn thân thôi.

- Thế thì liên quan gì?

Nguy Tà tiến tới rồi thì thăm vào tai tôi rõ từng chữ.

- Liên quan chứ, vì như thế....thì anh mới có thể đành lòng cưới em về làm vợ.

Nói rồi Nguy Tà lái xe đi đâu đó, để lại tôi ngẩn ngơ cùng khuôn mặt đỏ bừng.

Tôi không thể thích anh ấy được.